

Vaatimukset

- 12.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, 13.6.2008) on kumottava.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-313/08, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S.n.c. v. komissio.

Kanne 12.8.2008 — Mareggiando in Calabria — Servizi Pesca Turismo ym. v. komissio

(Asia T-328/08)

(2008/C 272/76)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Kantajat: Mareggiando in Calabria — Servizi Pesca Turismo Soc. coop. (Vibo Valentia, Italia), De Leonardo (Vibo Valentia, Italia), Finelli (Vibo Valentia, Italia), (edustajat: asianajajat A. Maiorana, A. De Matteis, A. De Francesco)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- 12.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, 13.6.2008) on kumottava.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-313/08, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S.n.c. v. komissio.

Kanne 12.8.2008 — AJD Tuna v. komissio

(Asia T-329/08)

(2008/C 272/77)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Kantaja: AJD Tuna Ltd (Mosta Road, Malta) (edustaja: asianajaja M. Annoni)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 530/2008 ja erityisesti sen 3 artikla on kumottava.
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-305/08, Italian tasavalta v. komissio ja asiassa T-313/08, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S.n.c. v. komissio. Kantaja vetoaa erityisesti luottamuksensuojan periaatteen loukkamiseen, siltä osin kuin tonnikalan kalastusta koskevissa yhteisön säännöksissä on luotu kantajalle perusteltu luottamus siihen, että sen kasvattamista ja lihottamista koskeva toiminta oli laillista.

Kanne 12.8.2008 — Ligny Pesca di Guaiana Francesco ym. v. komissio

(Asia T-330/08)

(2008/C 272/78)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Kantajat: Ligny Pesca di Guaiana Francesco (Trapani, Italia), Macaluso Gaetano (Palermo, Italia), Gallo (Salerno, Italia), Severino Pesca (Salerno, Italia), Gallo Pesca (Salerno, Italia), Fulvia di Pappalardo Luigi Matteo (Cetara, Italia), Federazione Nazionale delle Imprese di Pesca (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat A. Clarizia ja P. Ziotto)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kanteen johdanto-osassa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena asetus, jolla kielletään Italian lipun alla purjehtivilta kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45 astetta läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 16 päivästä kesäkuuta 2008 (asetuksen 1 artikla), ja jonka mukaan yhteisön toimijat eivät 16 päivästä kesäkuuta 2008 saa hyväksyä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45 astetta läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista tai jälleenlaivaamista yhteisön vesillä tai satamissa (asetuksen 3 artiklan 1 kohta), on kumottava.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti, mukaan luettuna kantajien oikeudenkäyntiavustajien palkkiot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-305/08, Italian tasavalta v. komissio ja asiassa T-313/08, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S.n.c. v. komissio. Kantaja vetoaa erityisesti kanteen kohteena olevan asetuksen virheelliseen oikeusperustaan, koska elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EUVL L 358, s. 59) 7 artikla ei sovellu kanteen kohteena olevassa asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamiseen, vaan olisi pitänyt valita saman asetuksen 26 artiklan 2 ja 3 kohtaan sisältyvä säännös.

Kanne 14.8.2008 — BNP Paribas ja BNL v. komissio**(Asia T-335/08)**

(2008/C 272/79)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Kantajat: BNP Paribas ja Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL)
(edustajat: asianajajat R. Silvestri, G. Escalar ja M. Todino)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- on kumottava valtioneudesta C 15/07 (ex NN 20/07), jota Italia on myöntänyt verokannustimina tietyille uudelleenjärjestelyn kohteena olleille luottolaitoksille 11.3.2008 tehty komission päätös K(2008) 869 (lopullinen) kokonaisuudessaan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat säännöksen, jolla Italian laki N:o 350/2003 todettiin yhteensoveltumattomaksi valtioneutukia koskevan EY 87 artiklan kanssa siltä osin, kuin siinä säädetään erityisestä verotäsmäytysjärjestelmästä (erityisjärjestelmä), joka koskee 30.7.1990 annetun lain N:o 218 (jäljempänä Amato-laki) mukaisen uudelleenjärjestelyn kohteena olleiden luottolaitosten varoja. Komission mukaan erityisjärjestelmä on EY 87 artiklan vastainen sen vuoksi, että Italian lainsäätäjä myönsi tämän järjestelmän kautta valikoivan edun vain sellaisille pankkilaitoksille, joita koski Amato-laissa tarkoitettu uudelleenjärjestely, eikä se säättänyt vastaavista eduista muille laitoksille ja yrityksille yleisesti.

Kantajat esittävät väitteidensä tueksi, että komissio on katsonut virheellisesti, että erityinen verotäsmäytysjärjestelmä merkitsee taloudellisen edun myöntämistä sen saaville yrityksille, ja että se on näin ollen lainvastaisen tuen muoto. Tosiasiassa järjestelmällä ei anneta veroetua, koska kysymys on yksinkertaisesti valinnaisesta järjestelmästä, jonka yritykset voivat valita ennalta ja maksaa veron korvaavan verokannan mukaisesti.

Vaikka tästä järjestelmästä olisikin jotakin etua sitä käyttäville yrityksille, se ei kuitenkaan ole valtioneutukia, koska se ei ole luonteeltaan valikoiva. Kysymyksessä oleva verojärjestelmä on johdonmukainen ratkaisu yleiseen verojärjestelmään nähden, ja se perustuu objektiivisiin kriteereihin, toisin sanoen siihen, että asianomaisille luottolaitoksille, joita yksityistäminen koskee, annetaan mahdollisuus täsmäyttää omaisuuseriä Amato-lain mukaisesti siten, että sovelletaan verokantaa, jossa otetaan huomioon sekä jo kirjattu pääomavoittojen aikaisempi osittainen verotus että muu näihin omaisuuseriin liittyvä joustamattomuus. Nämä haitat eivät koske kaikkia muita yrityksiä — toisin kuin pankkeja, joita lain N:o 350/2003 mukaiset omaisuuserät koskevat — jotka olivat saaneet omaisuuseriä muutoin kuin tämän lain yhteydessä ja joiden osalta eri tavalla toimiva täsmäytysjärjestelmä oli täysin perusteltu.

Toiseksi komission päätöksessä on erittäin puutteelliset perustelut, mikä johtuu siitä virheellisestä näkemyksestä, että laissa N:o 350/2003 ei säädetä mistään yleisestä täsmäytysjärjestelmästä. Kun komissio on virheellisesti katsonut, että ei ole mitään yleistä täsmäytysjärjestelmää, jota voisi verrata erityisjärjestelmään, joka on riitautettu, se ei ole suorittanut näiden kahden järjestelmän vertailua arvioidakseen kaikkia niitä seikkoja, jotka voivat vaikuttaa kullekin järjestelmälle ominaiseen kokonaisvero-seuraamukseen.